Deckaren

Brott i de bästa familjer

DET FAR VARA som det kan i naturen — men för deckarälskarna värkar det! Såvitt jag kan se har det inte varit så många lärvärda kriminalromaner ute på en gång på flera säsonger.

Christianas Brand leder i stor stil, eller, rättare sagt, i den gamla fina klassiska stilen, som man tittat snopet efter på senare år. Miss Brand har haft en plats vikt länge i de stora engelska deckardamernas krets; med *För ung att dö* (Berghs, 12:75) har hon resolut slagit sig ner där ovanför de allra största rubbarna. Miss Brand heter naturligtvis inte så utan något helt annat; hon är gift med en läkare i London och bor i hus med trädgård vid Maida Vale-stråket — och har med lysande vett valt att mörda i läkarmiljö i Maida Vale-trakten, där hon alltså lättar geografiskt som en trafikonstapel och psykologiskt som en fastmiljedoktor, fast dimman sveper sig tjock kring skeendet både ute och invärtes. Dessutom är hon frutsimmer, och det gör sällan någonting sämre i det här sammanhanget: hon är hemtrevligt gyssligt med miljön och obländarljut nogs med det kriminella, och hon är rolig. Boken har den där pysande inre spänningen som det bara blir i deckare där man rör sig bland hyggligt bildat folk som inte mördar förrän en spärrhake i personligheten på goda grunder har släppt, och då gör det intelligent. Man tycker om de här människorna, eller tycker hövligt lla om dem, eller förstår dem och ömmar för dem. Det enda tråkiga med Christianna Brand är att man inte får avslöja på vilken punkt i denna skickliga historia hon gör ett rent litet milledrag.

Ett sådant gör även *Carter Dickson* i *Bronslampan* (Geberg, 9:75). Han använder ett trick som kan mötas endast med buttra lovord: det är oförskämt enkelt, det ger den enda möjliga förklaringen på mysteriet, och man kommer ändå inte på det. Det hela handlar naturligtvis om Det Slutna Rummets Gåta. Carter Dickson har fått den på hjärnan, men det är också en hjärna att få något på! Var så tagen — ut kommer även unga lady Helen här, fast hon går upp i rök i en hall i ett hus som är bevakat till vansinne och saknar lönnrum. Varför hon går upp i rök? Givetvis på grund av en egyptisk förbannelse som sitter i den gamla bronslampan från en Faraograv, och framför allt för att den uppdagelsiske Sir Henry Merrivale ska gå upp i limningen innan han knäcker gåtan. Boken har två fel: den är hafsig i tempot, och upplösningen är i ett annat avseende lite Grönköping, håpmadsväckande nog. Men man vör sig bland idel ädel adel; madan lady Helen går upp i rök dricker alla tjänarna te och andra trädgårdsmästaren klipper gräsmattan och hushållerskan letar mrs Pomfret. Allt är som det skall vara.

Bart Spicer har ett par gånger tidigare visat att han har något så ovanligt för en amerikansk deckarförfattare som motvilja mot brutalitet och en aorta strav ömsinthet gentemot sina figurer. Och nu befinns det att han har en fru som tydligen är likadan! Tillsammans under namnet *Jay Berkeley* har de skrivit ihop *Alskad mördad saknad* (Gebers, samma pris), och där har man bara att för förnäktningen hoppas att herrskapet Spicer inte skiter i going med mental cruelty eller vad det nu är man skiljs för i Amerika. Det är en rivande snabb historia i tidningsmiljö med ett grepp om alutproblemet som är både nytt och djärvt och minsann även det rymmer ett litet smilledrag — men det är inte bara därför man trive så hjärtligt med boken. Utan för de kvaliteter som antytts ovan: författarparet själv tycker inte om att den gamla sympatiska skäddespelerskan blir mördad, och tycker inte om att folk betsas av falska misstänker, och begriper att människodon kan bli krokiga av många skäl. Åtminstone får läsaren känslan att de skriver i det lynnet, och därför tycker man om dem.

Till råga på allt har *Craig Rice* inte heller på länge haft utd en så lyckad volym som *Fel mord* (Bonniers, 13:75). Det är en av hennes tidigaste böcker, där *J. J. Malone* sätt att lösa mordgåtor har den bisarra nyhetens behag, där romantiken blommar som vanligt mellan unge Justus Jake och hans Helen, och där slutkapitlet med en suverän fräck gest torpederar hela historien, eller rättare sagt vinkar med att det kommer en till. Den är hjärtligt välkommen, för även den hör till en äldre epok. Kanske måste man med någon förstämning konstatera att också kriminalförfattare är underkastade stagnationens lag; det har runnit för många drinkar, sagts för många krystade roligheter, körts för fort med för många bilar, trickats för mycket med tokiga mistankar i Craig Rices produktion sedan tidiga 40-talet. Men de här bör hemma där, och här är det tytt och fräckt och kul.

Och så till sist för dagen en amerikansk nykomling, *Juanita Sheridan* med *Det kinesiska sigillet* (Ljus, 11:—). Regnar det på prästen, så droppar det på klockarn — det kan gott bli en skvätt berört här också. Inte för själva mordhistorien i ett trassligt pensionat i ett litterärt New York-kvarter, där en handfull personer hullar omkring var och en i sin egen lilla missanpassning. Det blir för övrigt med så många småkonstiga mördarkandidater. Men småningom blir det hela ändå i rent yttre mening rejält spännande, och det är någonting fint med det kinesiska. Här är man mot borta från klassen om det krökta lillfingret; här figurerar en riktig levande ung kinesiska med djuprotade lidelser under förbindlighetens blanka yta. Lily Wu är en bekantskap att göra.

BANG

Till alla föräldrar
även de med friska, normala barn vänder sig

Pearl-Buck

Barnet som inte växte

Den gripande berättelsen om hennes egen efterblivna flicka

"... tröst och råd ... i en form som verkligen vittnar om hög humanitet och mogen erfarenhet"

Anders Österling i ST
4:75

BONNIERS

Människan bakom den aktuella konstnären

En bok om NILS DARDEL

av Thora Dardel

"Ger många viktiga ledtrådar till Dardels mest bisarre fantasier"
Kurt Bergengren i AB

"Är öppenhjärtig och underhållande"
Gustaf Näsström i ST

Rikt ill. 19:50, inb. 24:50

BONNIERS

Påskläsning i alla vädr

JOHN STEINBECK

soligare, roligare, frodigare än någonsin i "vårens lyckliga glada bok" (PGP i AftJ)

En underbar torsdag 15:75, inb. 18:75

NADINE GORDIMER

har vunnit världsrykte genom sin lysande roman från Sydafrika

Lögnens dagar 22:50, inb. 27:—

EDGAR MAASS

den historiska äventyrsromanens mästare i ett passionsdrama med thrillerinslag från 1600-talet

En dam av börd 18:50, inb. 23:—

BONNIERS

Kongressutskott som domstolar

McCarthy på höjden av sin makt (februari 1954), omgiven av rådgivarna David Schine och Roy Cohn samt Arkansassenatorn John McClellan.

DE FÖR MEDBORGERLIG fri- het och rättssäkerhet farliga tendenser som särskilt under de senaste åren framträtt i USA har sin allmänna bakgrund i misärkningarna efter kriget, fruktan för kommunismen och reaktionen emot det länge demokratiska styrets ekonomiska och sociala radikalism. Men vad man kan kalla tekniska förhållanden spelar en utomordentligt stor roll. Författningsbestämmelser och konventioner ger möjlighet till aktioner som exempelvis för svenskt statsliv ter sig alldeles främmande. Viktigast i det sammanhanget är kongressens eller rättare de båda husens befogenhet att företa undersökningar, "investigations". Det är denna befogenhet, hänsynaslöst utnyttjad, som gjort Dies, Jenner, Eastland, Welker och framför allt McCarthy till politiska inkvisitorer, åklagare och domare på en gång. Förklaringen till det uppseende och fantastiska som händer vid utskottsförhören i Washington — och i mindre skala i delstaternas representationer — är till stor del egendomligheter och motsättningar i det amerikanska statsskicket.

AV gammalt här det brittiska parlamentet och dess kamrar rätt att tillsätta utredningskommittéer, som kan anordna förhör och inkalla vittnen; personer som vägrar att inställa sig eller att vittna kan tvingas genom viten eller genom fängelsestraff för "contempt" (vanvördnad). Någon begränsning av denna befogenhet finns inte, och under äldre tid begagnades den stundom på ett sätt som erinrar om nuvarande praxis i den amerikanska kongressen. Men i det hela har parlamentet endast tillsatt kommittéer, vilkas uppgifter nära anknyter till det parlamentariska arbetet; anklagelser för övergrepp har knappast förekommit sedan ett århundrade eller mera. Den engelska regeringens dominerande ställning har dessutom gjort att förutsättningarna för anmolikt vart avgörande för denna utveckling.

I de amerikanska kolonierna följde man, här som eljest, det engelska mönstret. Redan på 1600-talet tillsatte representationerna undersökningskommittéer för skilda ändamål. Då unionen bildades fortsatte man på samma sätt; båda husen ansåga ha rätt att självständigt besluta om undersökningar. Det första fallet inträffade 1792, då representanthuset uppdrog åt en kommitté av medlemmar i huset att klarlägga bakgrunden till misslyckandet av en mot krigiska indianstammar utsänd militär expedition. Sedan dess har omkring tusen utskott eller kommittéer av liknande art — med uppgifter som inte direkt har att göra med frågor inför kongressen — tillsatts, varav över hälften under de senaste tjugufem åren. "Undersökningarna" har blivit en av de viktigaste formerna för kongressens verksamhet — maktmedlet både mot regeringen och hyrkårerna och mot de enskilda medborgarna.

För att förstå denna märkliga omvandling är det nödvändigt att fastlåla vid två grundläggande förhållanden. 1) Utredningarna skall i princip vara av värde för utövandet av kongressens allmänna befogenheter; de skall, sort sagt, antingen förbereda lagstiftning eller innebära kontroll över användningen av beviljade anslag. Dessa begränsningar är emellertid så vaga att de svårligen kan tillämpas; hittills har i varje fall inte så skett. 2) Utredningskommittéerna har naturligtvis ingen domarstil; därför är förfarandet vid dem nästan helt oreglerat. Men kommittéerna kan framtvinga vittnesmål(else); vägran att besvara frågor kan leda till ett av vederbörande hus stadgat straff för "contempt" eller — den numera vanliga ordningen — ett av domstol avkunnat straff för obörsamhet mot kongressen på fängelse intill ett år; endast författningsregeln att "ingen skall" tvingas att i ett brottmål bära vittne mot sig själv" friar från plikten att svara; oriktiga uppgifter vid kommittéförhören kan leda till dom för mened i vanlig ordning.

Det dröjde emellertid länge innan man "kom på" de möjligheter som här erbjuder sig för en aggressiv kongress och tillfagna kommittéer. Ett par stora utredningar före och efter det första världskriget — om förhållandet mellan stoefinans och politik och om rustningsindustrin — gick långt i förhör av enskilda personer om deras enskilda förhållanden, men dessa fall väckte inte någon uthredd oro; med tanke på den följande utvecklingen är det viktigt att slå fast att "vänstern" i USA framdrev eller gillade dessa undersökningar och att just radikala politiker och jurister vid denna tid prisade kongressens undersökningsmakt och betonade dess i realiteten obegränsade omfattning.

Genombrottet för vad man kan kalla de nya metoderna kom några år före andra världskriget genom kommittén för oamerikansk verksamhet (tillsatt av representanthuset) och dess beryktade ordförande Martin Dies. Syftet var att undersöka nazistiska och kommunistiska strävanden och aktioner; praktiken blev i stor omfattning angrepp på enskilda personer och tjänstemän. Efter kriget, och särskilt efter den republikanska valsegern 1946, har systemet slagit ut i full blom, med en rad permanenta och tillfälliga kommittéer och underkommittéer för inre säkerhet, oamerikansk verksamhet osv. Några senatorer och kongressmän har som ordförande i dylika kommittéer drivit de möjligheter som här erbjuder sig till det yttersta. Mer än något annat har undersökningsväsendet i kongress och statslegislaturer bidragit till förskämningen av amerikansakt samhällsliv.

Det "nya", det karaktäristiska för detta undersökningssystem kan i några få satser schematiskt antydas. Något samband med kongressens egentliga befogenheter föreligger inte längre; det uppenbara och ibland oppet erkända syftet är dels att på vissa punkter dirigera förvaltningens verksamhet, dels att avslöja, diskreditera och, reellt sett, bestraffa "subversiva", speciellt för kommunism eller kommunistiskt misstänkt personer och organisationer. Själva förfarandet har blivit alltmera godtyckligt, ibland brutalt. Stundom tillsättes "underkommittéer", bestående av en enda senator eller kongressman, som med en stab av advokater och sekreterare reser kring för att anordna förhör. "Vittnen" — i realiteten anklagade — inkallas i massa; det är vanligt att kommittéordföranden in blanco underteckmar inkallelser, varefter kommittéjuristmännen utväljer offer. Som angivare tjänstgör i stor utsträckning förutvarande kommunister, som i häxjakten har ett välbetalt yrke. Vid förhören är list och oförskämdhet hjälpmedel; "vittnet", den anklagade, har i talrika fall haft svårt att komma till tals inför skuren av snabba och märjande, skiftande och delvis redigerade frågor. Ibland är förhören öppna, ibland slutna; efter slutna förhör händer att kommittéordföranden ger pressen en färgad version av vad som förekommit, i andra fall följes det slutna förhöret av ett öppet förhör, gällande blott de personer som man anser sig kunna blamera genom publicitet. "Vittnens" får i regel anlita advokater, men dessas rätt att ingripa vid förhören är starkt begränsad. Då förhörsledaren anser det lämpligt begagnas radio eller television. Det väsentliga är helt enkelt: medan resultaten ofta blir desamma som vid en domstolsprocess, saknas alla de garantier för den anklagade som den judicsella processordningen erbjuder.

De inkallade står inte sällan inför ett plötsligt dilemma. De kan sätta stopp för alla utfrågningar genom att hänvisa till den femte författningsändringens regel att ingen är skyldig att vittna mot sig själv. Många har använt den metoden; det har rent av hänt att ett "vittne" vägrat att uppge sitt namn med denna motivering. Men en person som gör en hänvisning av denna art inför frågan om sin ställning till kommunismen är blamerad som "femte författningsändringskommunist"; en rad myndigheter, organisationer, universitet och företag avvisekar anställda som uppträtt på detta sätt (några respekterade universitet, såsom Harvard och Sarah Lawrence College, har vägrat att göra det). Den som inte på ett tidigt stadium åberopar bestämmelsen i fråga har därmed "uppgivit sitt privilegium" och måste svara på alla frågor av sammanhängande art. Om han exempelvis på frågan "har Ni varit kommunist?" svarar nej, är han skyldig att omtala om han haft några kommunister eller kommunistsympatisörer som kamrater, att uppge deras namn, att redogöra för vad han vet om deras politiska verksamhet. Vägrar han att svara, kan han dömas för "contempt". Till detta kommer risken att bli dömd för mened; anklagelser för mened har i flera fall varit ett slags auhalidlara aktioner, då klara motsättningar mellan vittnesmål förelegat. Man bör komma ihåg att flertalet förhör gällt den politiska ställningen för 10—20 år sedan.

Ett konkret exempel bland de många som kunde nämnas. En läroverksklärare erkände vid ett förhör att han under en tid varit kommunist. På frågan om vilka kommunister han känt vägrade han däremot att svara; han ville inte bli angivare. Då anklagades han för "contempt" och dömdes tidigt suspenderad från sin befattning. Han föll till föga och och meddelade en rad namn på förutvarande kommunistiska partivänner. Femte författningsändringen kunde han inte stödja sig på, eftersom han besvarat frågan om sin egen ställning till kommunismen.

Kommittéerna har också inkrikttat på regeringens och förvaltningens befogenheter. President Truman beordrade redan 1948 alla unionstjänstemän att vägra ge kommittéerna uppgifter utan presidentens tillstånd, men denna regel har inte strängt upprätthållits. Att McCarthy genom sina förhör påverkat särskilt utrikes- och militärförvaltningen på viktiga punkter är väl känt och skall här inte ytterligare berörras.

En reaktion mot kongressundersökningarna — likaom mot hela McCarthyismen — är sedan kongresvalen i hösttas påtaglig. Den offentliga kritiken är skarp och omfattande i politiska deklarationer, tidningar, tidskrifter och böcker. Blott under de senaste veckorna har kongresskommittéernas syften och metoder analyserats och kritiserats i tre utmärkta, i all sin sakilghet verkligt spännande böcker: av juristen *Telford Taylor*, biträdande åklagare i Nürnbergprocessen (*Grand Inquest, The Story of Congressional Investigations*), av den ansedde publicisten *Alan Barth* (*Government by Investigation*) och av Harvardprofessorn *Erwin Griswold* (*The 5th Amendment Today...*). Till tiden tecken hör att flera politiker som förut varit ordförande i undersökningskommittéer, främst Martin Dies, angripit det nuvarande systemet såsom farligt för de medborgerliga rättigheterna.

Kritikerna kräver att kongressundersökningar skall begränsas till konkreta uppgifter inom ramen för kongressens ordinära befogenheter, att de alltså inte skall få tjäna som medel att förfölja och vanhedra enskilda personer eller att ingripa i förvaltningsarbetet; vidare bör förfarandet regleras, så att ordförandena makt begränsas och godtycke så långt möjligt särjas. Många utslandanden, och några redan beslutade åtgärder, tyder på att kongressen är hybrid för denna av en bred opinion stödda krav.

Några frågor i samband med kongressundersökningarna har varit före i högsta domstolen, men denna har hittills kunnat undvika att uttala sig rörande själva principerna: om kongressens befogenheter att undersöka kan begränsas, om kommittéerna är bundna av sina direktiv, om vissa allmänna grundsatser måste tillämpas vid kommittéförhören, om den första författningsändringens bestämmelser om yttrandefrihet kan åberopas vid förhören och slutligen vad för anklagade, om den femte författningsändringens innebörd, och mycket annat. För närvarande är en hel rad mål inom detta område före i högsta domstolen, och man hoppas att dess utslag, som så många gånger tidigare, skall ge klarhet och bli en barriär för medborgarnas frihet och säkerhet.

HERBERT TINGSTEN

Tandläkaren vann mot sitt förbund

Tandläkare Sven Rosenbaum, Stockholm, vann den process han öppnat mot Stockholms tandläkarförening, en lokalförening av Svenska tandläkarförbundet, med anledning av att föreningen utesluit honom. Därmed har rätten också sagt att den anser tandläkarförbundet ha en väsentligt fackligt förankring.

I domen förklarar rätten att den häver det av föreningens styrelse den 1 juni 1951 fattade beslutet om uteslutning av Rosenbaum. Dessutom förpliktas föreningen att ersätta Rosenbaums rättegångskostnader med 6,740 kr.

I domskälen säger rätten att förfarandet att utesluta Rosenbaum ur föreningen utan att parterna underrättats om vad som förelåg och utan att ge Rosenbaum tillfälle att yttra sig är stridande mot vanlig god sed och allmänt rättsmedvetande. Rosenbaum har därför ansetts ha rätt att anföra besvär över föreningens beslut.

Stockholms tandläkarförening åtnar överklaga domen.

ETT URVAL ur Anders Frostensons lyrik, innehållande *100 dikter*, har utsetts av Diskonitutyrelsens förlag (4: 50).

*

OWE HUSAHR har skrivit den senaste boken i Fiffis folkbiblioteksserie: gruvarbetarromanen *Nattens vän* (2: 25).

H. H. Satans fredsapostel

En kättersk och revolutionär strids- och fredsskrift.

Del I
Pressen och freden

Boken kan rekvireras från AB Tryckerivara, Uppländagatan 2, Stockholm C. Priset är vid fritt och kan lämpligen efter lämnigen till författaren, civilingenjör Allan Wiberg, Björnbo 18, Lidingö 1, genom inbetalning på postgiro 170047.

Tjälskott förstör landsvägar i Skåne

Vägarna kring Örkelljunga norr om Hälsingborg har på många sträckor blivit förstörda genom tjälskott. Vägförvaltningens personal har mist inställa påskledigheten och arbetar nu med fullt pådrag för att klara av besvärligheterna och härga havererade bilar.

Man har redan satt ut ett 70-tal skyltar med varning för tjälskador och lastbilar kör med maxfarten som tyfls i de större grogarna. Om det blir regn inom de närmaste dagarna kommer situationen att bli katastrofal. (DN, Hälsingborg.)

Akademiska examina

UPPSALA, fredag.

Vid Uppsala universitet har följande examina avlagts:

Vid humanistiska sektionen: *Fil. lic.-examen* av fil. mag. Lars Bäckström, orig. Lesjö, och fil. kand. Gustaf Wij.

Filosofie doktorsexamen av Torgerd Mahlén, gh, Gävle, Hans Ingvarsson, gh, Kumla, Kerstin Ljungdahl, född Ekdahl, ar. Eskilstuna, Jan Svärtvik, vrml, Tyresö, Harald Andersson, Eskmo, Sonja Berglund, ari, Skellefteå, och Riva Berg, född Fuzea, ari, Uppsala.

Fil. kand.-examen av Sonja Leander, född Fürstenberg, ar, Uppsala, Bo Nyland, gh, Gävle, Malte Johansson, Gg, Upplands-Väsby, Inga Söderman, gh, Svenner, ar, Norrköping, Kerstin Hjorth-Ekman, an, Uppsala, Berndes Fredriksson, gh, Visby, Ann-Mari Victor Schou, gh, Borlänge, Ingrid-Britt Spak, född Persson, ari, Karlskrona, Gunnar Magnusson, vrml, Arvika, Georg Fordner, ari, Skellefteå, Bengt Markhurd, ari, Skellefteå, Bengt Nord, ari, Uppsala, Stig Nordström, ari, Skellefteå, och Karl-Johan Olli, ari, Pajala.

Filosofie doktorsexamen av Torgny Dogmar, upol, Uppsala, Hans Lindström, upol, Gimo, Ingvar Söderli, gg, Uppsala, Robert Nilsson, vd, Västerås, Sven Fredén, gh, Göteborg, Karl Stigstam, gh, Stockholm, Ingemar Fredlund, gh, Örebro, Lorl Odin, född Andersson, vrml, Arvika, Per Olov Svärd, vrml, Karlstad, och Rudolf Rutqvist, ari, Lund.

Filosofie doktorsexamen av Bertil Ljungaren, gh, Uppsala.

Sverige ber Formosa släppa rysk tankbåt

Svenska Röda korset gör för närvarande stora ansträngningar att få loss det ryska tankfartyget "Tuapse" som beslagtagits av nationalistkineserna på Formosa.

— Denna fråga spelade en viktig roll vid våra överläggningar med det ryska Röda korset i Moskva när den svenska delegationen var där, omtalar generalsekreterare Henrik Beer. Vi pressar nu på hos Formosakinesernas Röda kors och hoppas det skall lyckas — inte minst sedan det anlytts att amerikanerna på sitt håll tydligen också gör påtryckningar i samma syfte. Utöver "Tuapse" är det också ett polskt fartyg som internerats på Formosa. Nyligen har Svenska Röda korset noterat den framgången att nationalistkineserna släppt den polska ångaren "President Gottwald".

Malmöarkitekter vann i Landskrona

En av Landskrona stad anordnad arkitektävling om planerande av ett bostadsområde, det s. k. Nyvångsområdet, avgjordes på torsdagen. Fyra arkitektfirmor hade inbjudits. Nämnden var enhällig om att förslaget med motto "Sir Richard, spinkern och starke John" representerade den bästa lösningen av stadsplanens utformning. Förslagets författare var arkitektfirman Fritz Jamecke och Sten Samuelson, Malmö. Området kommer att bebyggas med ett sjuttital bostäder med trädgård, varav ett fyrtital för tjänstemän vid Öresundsverket. (TT, Landskrona.)

MODERNA BLAZERS BYXOR POPLINROCKAR

Absolut lägsta priser

Sthlms Pantförsäljning
MÄLARTORGET

Vi flyger med SAS snabbt, billigt och bekvämt

— och kommer fram utvilade och glada

redo att njuta extra dagar mera sol mera bad mera vila mera nöjen

Ni får mera semester med SAS

Era semesterdagar är värdefulla — de motsvarar närmare 250 hårda arbetsdagar. Res snabbt till Ert mål — res med SAS snabba, förnämligte DC-6-plan! Vart Ni än reser inom Europa så är det fråga om timmar och minuter.

Dyrt att flyga? Nej!

SAS turistklass och nattlinjer är mycket billigare än Ni tror! Och rabattmöjligheter är många.

Kär själv i utlandet! SAS skaffar Er bil.

Innan Ni reser, lt. reschyrån ordna kontakt och kontrakt med en bilutbyrningsfirma i Ert semesterland — och bilen väntar på Er vid framkomsten.

Anlita expertis — gratis hos reseb yrån!

Ni tjänar på att utnyttja erfarenheterna och resursrna hos reschyrån eller annan SAS-agent. De ordnar allt för Er resa och ger tips och råd som gör Er semester rikare!

SAS är anslutet till IATA, International Air Transport Association, och Svenska Trafikföretagens Råd

NYHET! GRATIS!

Mot denna kupong får Ni gratis SAS 44-sidiga Europa Guide. Sätt ett kryss för de länder Ni helst vill resa till — och Ni får också SAS reseblad.

☐ Holland ☐ Västtyskland
☐ Belgien ☐ Spanien
☐ Cisterrike ☐ Portugal
☐ Italien ☐ England
☐ Schweiz ☐ Frankrike

Till reschyrå eller direkt SAS, Svenska Regionen, Stockholm 40.

Titel och namn .....

Adress .....

Postadress ..... DN

KLIPP UR KUPONGEN NU! POSTA DEN I DAG!

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.